

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/93/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201866
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201866.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: nstržm. R. Q., bytom D., právne zastúpená REKEN & PARTNERS Law Firm s.r.o., Tichá 45, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KM-OPS2-97/2013 zo dňa 25. septembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 246/13-86 zo dňa 24. februára 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 246/13-86 zo dňa 24. februára 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom trov právneho zastúpenia náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,86 € na účet advokáta JUDr. Borisa Rekena, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zrušil, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný ako príslušný odvolací orgán podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 73/1998 Z.z.“) odvolanie príslušníka Policajného zboru (žalobkyne) zamietol a napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol, že nstržm. R. Q., služobne zaradená vo funkcii referent DO PZ BA KDI KR PZ v Bratislave, zodpovedá podľa § 164 ods. 1, § 166 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za škodu vo výške 34 400 eur, ktorá bola spôsobená Ministerstvu vnútra SR stratou na zverených hodnotách (ďalej len pokutové bloky), potvrdil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 70 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 602,99 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právneho zástupcu žalobkyne.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolávajúc sa na ustanovenia § 160 ods. 1, § 164 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z. na úvod ozrejmil, že jeho úlohou v danej veci bolo posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postup žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v súvislosti s uplatnením náhrady škody (strata pokutových blokov a hotovosť 100 eur) voči žalobkyni v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že dňa 31.01.2013 v čase od 7:00 hod. do 19:00 hod. bola vo výkone služby verejná hliadka v zložení npor. K. D. vo funkcii starší referent a nstržm. R. Q. vo funkcii referent. V čase o 7:40 hod., keď uvedená hliadka opúšťala útvar na A., nstržm. Q. pri ukladaní služobných pomôcok do služobného cestného vozidla položila čierne kožené puzdro, ktoré obsahovalo bloky na pokutu nezaplatenú na mieste, potvrdenia o zadržaní VP, OV a TEČ, bloky na pokutu zaplatenú na mieste a príslušnú hotovosť 100 eur na kapotu vozidla zo strany vodiča. V čase o 8:40 hod. po presune hliadky na diaľnicu D1 v smere do Senca zistila R. Q. po vystúpení z auta, že nemá u seba čierne puzdro s príslušnými dokladmi. Po ukončení dokumentovania škodovej udalosti hliadka v snahe nájsť puzdro preverila trasu s negatívnym výsledkom. Tieto skutočnosti potvrdila žalobkyňa i vo svojom úradnom zázname zo dňa 31.01.2013.

Na základe finančnej kontroly vykonanej D. I. v čase o cca 13:30 hod. dňa 31.01.2013 a zápisoch v knihe cenností evidovanej pod číslom 11/2012 a číslom 6/2013 bolo zistené, že žalobkyňa má pridelené pokutové bloky číslo A 528 849 - 528 850 (3ks), č. B 129 301 (1ks) a č. 129 203 - 129 350 (49ks). V čase straty boli bloky č. A 528 849 - 528 850 a č. B 129 301 už vypísané priestupcom v celkovej hodnote 100 eur. Výška náhrady škody za stratené pokutové bloky v počte 49 ks na pokutu zaplatenú na mieste bola určená v zmysle článku 10 ods. 2 nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore. Výška škody bola v zmysle uvedeného nariadenia vyčíslená na 34 400 eur.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia, ako aj administratívneho spisu žalovaného, dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa a následne aj žalovaný nesprávne právne posúdili danú vec. Zo stanoviska Ministerstva vnútra SR adresovaného Krajskému riaditeľstvu PZ Bratislava zo dňa 02.04.2014 vyplýva, že Finančné riaditeľstvo SR objednáva pokutové bloky na základe zmluvy uzatvorenej medzi Ministerstvom financií SR a dodávateľom na základe požiadaviek daňových úradov, ktoré pokutové bloky preberajú a vykonávajú ich správu voči odberateľom, orgánom štátnej a miestnej správy. Podľa stanoviska Ministerstva financií SR aktuálne náklady na tlač jednotlivých pokutových blokov rôznych vzorov závisia od ich vyhotovenia a množstva, ktoré sú objednané v jednej v jednej objednávke. Bloky bez nominálnej hodnoty vo vzore 261790 nie sú predmetom aktuálnej zmluvy na tlač pokutových blokov. Tlač tohto bloku zabezpečuje Ministerstvo financií SR v súlade so zákonom č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní ako samostatnú zákazku postupom obstarávania zákazky v závislosti od veľkosti objednávky. Náklady na tlač tohto bloku sú podľa Ministerstva financií SR rozdielne pri každej zákazke. Náklady na poslednú zákazku (objednávka č. 4500014680 zo dňa 12.02.2014), kedy bolo objednaných 1600 zväzkov pokutových blokov vzor 261790, boli 3 759,36 eur s DPH, čo predstavuje hodnotu 2 496 eur s DPH na 1 zväzok pokutového bloku.

Správne orgány pri vyčíslení náhrady škody spôsobenej žalobkyňou (stratou pokutových blokov), vychádzali z Nariadenia Prezidenta Policajného zboru č. 7/2002, v ktorom sa uvádza, že na účely určenia výšky náhrady škody na zničenom, stratenom alebo inak v rozpore správnymi predpismi a internými predpismi upotrebenom pokutovom bloku bez nominálnej hodnoty, sa hodnotou jedného pokutového bloku rozumie suma 700 eur.

Správne orgány vo svojich rozhodnutiach neuviedli z čoho vychádzalo Nariadenie Policajného zboru č. 7/2002 pri určení výšky pokutového bloku v sume 700 eur. Pokutové bloky sú bez nominálnej hodnoty a preto nie sú ceninami a nemôžu byť zúčtovateľným tlačivom. V hore citovanom nariadení sa ďalej uvádza, že ak dôjde k poškodeniu pokutového bloku a takto poškodený pokutový blok hmotne zodpovedná osoba vráti, pokutový blok sa odpíše z evidencie prísne zúčtovateľných tlačív bez náhrady

škody. Z hore uvedeného tiež vyplýva, že vlastne pokutový blok nemá žiadnu hodnotu, keďže pri zničení sa odpíše bez náhrady. Ak by správne orgánu prvého stupňa vznikla nejaká škoda, tak by to bola výška škody, ktorá sa odvíjala z nákladov vynaložených na objednanie, vytlačenia predmetných pokutových blokov.

Krajský súd poukázal na list žalovaného zo dňa 02.04.2014, z ktorého vyplýva, že za 1600 zväzkov pokutových blokov vzor 261790 zaplatil 3 759,36 eur s DPH, čo predstavuje hodnotu 2 496 eur s DPH na 1 zväzok pokutového bloku. Žalobkyňa stratila 49 ks pokutových blokov. Krajský súd zo spisového materiálu nezistil koľko kusov je v jednom zväzku pokutových blokov. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a po preskúmaní administratívneho spisu zistil, že správne orgány vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci a preto rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac, že tento vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S 246/2013-86 zo dňa 24. februára 2015 tak, že žalobu zamietne. Žalovaný uviedol, že v predmetnej veci sa v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrenia k podanej žalobe, ktoré zaslal krajskému súdu. Uviedol, že žalobkyňa mala pridelené pokutové bloky č. A 528 849 - 528 850 (3ks), č. B 129 301 (1ks) a č. 129 302 - 129 350 (49ks), ktoré stratila nezodpovedným konaním. V čase straty boli bloky č. A 528 849 - 528 850 a č. B 129 301 už vypísané priestupcom v celkovej hodnote 100 eur (v čiernom puzdre ako hotovosť) a bloky č. B 129 302 - 129 350 boli nevypísané (t.j. v čiernom puzdre nepoužitú). Tieto skutočnosti sú potvrdené v zázname z vykonanej kontroly pod č. KRPZ-BA-KDI4-23-004/2013 zo dňa 31.01.2013. Predmetom škody, ktorá bola spôsobená MV SR sú nevyúčtované pokutové bloky č. B 129 302 - 129 350, ako i odvod hotovosti 100 eur z predaja pokutových blokov č. A 528 849 - 528 850, č. B 129 301, ktoré žalobkyňa prevzala proti podpisu (viď Kniha cenností vedená na DO PZ BA KDI KR PZ v Bratislave pod číslom 11/2012 a 6/ 2013).

Žalovaný ďalej poukázal na tú skutočnosť, že v zmysle čl. 10 ods. 5 nariadenia Prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenie č. 7/2002), určená výška náhrady škody za stratené pokutové bloky č. B 129 302 - 129 350 (49 ks) na pokutu zaplatenú na mieste, kedy došlo k ich strate žalobkyňou, bola určená nasledovne. Na účely určenia výšky náhrady škody na zničenom, stratenom alebo inak v rozpore s právnymi predpismi a internými predpismi upotrebenom pokutovom bloku bez nominálnej hodnoty sa hodnotou jedného pokutového bloku rozumie suma 700 eur, t.j. v prípade žalobkyne je to 49 ks blokov x 700 eur, čiže spolu t.j. 34 300 eur. Vzhľadom k uvedenému skutočná výška škody spôsobená MV SR predstavovala sumu 34 400 eur a ešte 100 eur hotovosť.

Žalovaný poukázal na ustanovenie § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., z ktorého vyplýva, že okrem vzniku škody spôsobenej nevedomou nedbanlivosťou, je ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách existencia písomného zverenia. Zverenie hotovosti, cenín, tovaru, zásob materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, podpísala žalobkyňa dňa 02. januára 2011 (evidované pod č. KRPZ-BA-KDI4-4/2012), čím prevzala zodpovednosť za „...pokutové bloky, ktoré policajt prevzal na základe evidencie v knihe cenín...“.

Zverenými hodnotami boli pokutové bloky, ktoré žalobkyňa prevzala proti podpisu, čím jej vznikla povinnosť ich vyúčtovať. Podľa §164 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z. sa policajt zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. Z popisu udalosti, pri ktorej došlo k strate uvedených pokutových blokov vyplýva, že žalobkyňa ich stratu nespôsobila úmyselne, avšak svojím nedbanlivostným konaním porušila § 159 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z.z., t.j. policajt je povinný konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a majetku, ani k bezdôvodnému obohateniu.

Na základe vyššie uvedených skutočností bolo žalobkyňi podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z.z.

uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie disciplinárnym rozkazom vedúceho DO PZ BA KDI KR PZ v Bratislave č. 1 zo dňa 28.02.2013.

Podľa žalovaného riešil prvostupňový orgán stratu pokutového bloku bez nominálnej hodnoty podľa § 164 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z. a podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 78/2005 o riešení a likvidácii škôd v znení neskorších predpisov, podľa ktorých ide o osobitnú zodpovednosť.

V zmysle čl. 6 nariadenia č. 78/2005 osobitnou zodpovednosťou policajta za škodu spôsobenú služobnému úradu je zodpovednosť policajta za a) schodok na zverených hotovostiach, ceninách, tovare, zásobách materiálu alebo iných hodnotách, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, b) stratu zverených predmetov, ktoré mu boli zverené na základe písomného potvrdenia.

V zmysle čl. 13 ods. 1 nariadenia č. 78/2005 policajt zodpovedá za škodu z titulu schodku v plnej výške. To rovnako platí, ak škoda vznikla stratou zverených predmetov, ktoré mu boli zverené na základe písomného zverenia.

V zmysle čl. 13 ods. 2 nariadenia č. 78/2005 podmienkou uplatnenia náhrady škody pri osobitnej zodpovednosti je písomné zverenie. Ak táto podmienka nie je splnená, voči policajtovi sa uplatnia princípy všeobecnej zodpovednosti za vzniknutú škodu.

Dňa 02.01.2011 bolo vydané písomné zverenie žalobkyni (fotokópia zverenia je súčasťou spisu o šetrení škody), čím bola splnená podmienka pri uplatnení náhrady škody pri osobitnej zodpovednosti.

Žalovaný poukázal na fakt, že až dňa 14.10.2013 bolo vydané nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 16/2013, ktorým sa mení nariadenie č. 7/2002, ktorým sa zmenilo pôvodné znenie textu v čl. 10 ods. 5 a to nasledovne. Na určenie výšky náhrady škody na zničenom, stratenom alebo inak v rozpore s právnymi predpismi upotrebenom pokutovom bloku bez nominálnej hodnoty sa hodnotou jedného pokutového bloku rozumie suma 700 eur. Ak dôjde k poškodeniu pokutového bloku a takto pokutový blok hmotne zodpovedná osoba vráti, pokutový blok sa odpíše z evidencie prísne zúčtovateľných tlačív bez náhrady škody. Na súčasné znenie textu čl. 10 ods. 5, podľa ktorého: Pri riešení a likvidácii škody za zničený, stratený alebo inak v rozpore s právnymi predpismi a internými predpismi upotrebený pokutový blok alebo blok na pokutu sa postupuje podľa interného predpisu; s odkazom v poznámke pod čiarou na nariadenie č. 78/2005. Uvedenou zmenou bola zrušená výška sumy pokutového bloku bez nominálnej hodnoty 700 eur.

V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že pri svojich rozhodnutiach vychádzal z nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v PZ v znení neskorších predpisov, platného a účinného v čase, kedy sa žalobkyňa dopustila predmetného konania.

Žalovaný zastal názor, že vydanie napadnutého rozhodnutia žalobcom bolo dôvodné a plne realizované v intenciách platnej právnej úpravy.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zastala názor, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav a jej rozhodnutie je po skutkovej aj právnej stránke správne a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že podľa ustanovenia § 85 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, bloky na ukládanie pokút vydáva Ministerstvo financií SR. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia orgány oprávnené ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní odoberajú pokutové bloky od daňového úradu. Aj v danom prípade boli pokutové bloky vydané Ministerstvom financií SR a Ministerstvo vnútra SR ich odobralo od daňového úradu. V tejto súvislosti pripomenula, že

Ministerstvo vnútra SR odobralo pokutové bloky bez nominálnej hodnoty a pretože nie je kompetentným orgánom na ich vydávanie, nemôže svojvoľne (interným aktom riadenia) určiť ani ich hodnotu. Ak teda bloky na ukládanie pokút vydáva Ministerstvo financií SR, škoda mohla vzniknúť jedine Ministerstvu financií SR a nie Ministerstvu vnútra SR. Z uvedeného jednoznačne a nesporne vyplýva, že výšku náhrady škody na zničenom alebo inak v rozpore s právnymi predpismi upotrebovanom pokutovom bloku bez nominálnej hodnoty, nemožno svojvoľne určiť interným aktom riadenia vydaným Ministerstvom vnútra SR, pretože náklady na tlač pokutových blokov znáša objednávateľ, ktorým je Ministerstvo financií SR.

Poukázala aj na tú skutočnosť, že pokutový blok bez nominálnej hodnoty nie je ceninou a preto nemôže byť ani zúčtovateľným tlačivom. Ceniny sa podľa ustanovenia § 12 ods. 2 opatrení Ministerstva financií SR z 13.12.2007, č. MF/27076/2007-74, oceňujú menovitou hodnotou.

Žalobkyňa ešte dodala a poukázala na samotné poučenie rozhodnutia žalovaného, že v časti poučenie neobsahuje údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom. Chýbajúce, nesprávne alebo nedostatočné poučenie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia v prípade, ak dôjde k jeho preskúmvaniu. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177,86 € (písomné vyjadrenie k odvolaniu, úkon 139,83 € + 1x 8,39 € rež. paušál = 148, € + 20% DPH 29,64 € = 177,86 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom preskúmania v danej veci bolo rozhodnutie, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. KRPZ-BA-KDI-ŠK-5/2013 zo dňa 11. júna 2013, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyňa zodpovedá podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za škodu, ktorá bola Ministerstvu vnútra SR spôsobená stratou nevyúčtovaných pokutových blokov č. B 129 302 - 129 350, ako i odvod hotovosti 100 eur z predaja pokutových blokov č. A 528 849 - 528 850, č. B 129 301, ktoré vzala proti podpisu. Výška náhrady škody, ktorú je žalobkyňa povinná uhradiť MV SR v lehote do 72 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, bola určená sumou 34 400 €.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorý zrušil rozhodnutie žalovaného, pričom senát najvyššieho súdu v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. K úplným a dostatočným dôvodom uvedeným v odôvodnení rozsudku krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožňuje, dodáva:

Kľúčovou otázkou sporu a zároveň podstatnou námietkou žalobkyne v danej veci bola dôvodnosť nároku žalovaného na náhradu škody spôsobenej žalobkyňou vo vzťahu k namietaným položkám - strata nevyúčtovaných pokutových blokov č. B 129 302 - 129 350, ako aj odvod hotovosti 100 eur z predaja

pokutových blokov č. A 528 849 - 528 850, č. B 129 301, ktoré vzala žalobkyňa proti podpisu v celkovej hodnote 34 400 eur.

Podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. ak služobný úrad písomne zverí policajtovi hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok.

Podľa § 164 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa zbaví zodpovednosti celkom alebo čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt zodpovedá služobnému úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním. Služobný úrad je povinný preukázať policajtovi zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 164 a § 165.

Podľa § 160 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. predpokladom na vznik zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu je

- a) vznik škody,
- b) porušenie povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie,
- e) právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby.

Najvyšší súd sa plne stotožňuje s názorom krajského súdu, ktorý v danej veci považuje za nosný a potvrdzujúci správnosť výroku napadnutého rozsudku a to, že pokutové bloky sú bez nominálnej hodnoty a preto nie sú ceninami a nemôžu byť zúčtovateľným tlačivom. Ak dôjde k poškodeniu pokutového bloku a takto poškodený pokutový blok hmotne zodpovedná osoba vráti, pokutový blok sa odpíše z evidencie prísne zúčtovateľných tlačív bez náhrady škody. Z uvedeného vyplýva, že vlastne pokutový blok nemá žiadnu hodnotu, keďže pri zničení sa odpíše bez náhrady. Najvyšší súd dodáva, že ak by správnomu orgánu vznikla nejaká škoda, tak by to bola výška škody, ktorá sa odvíja z nákladov vynaložených na objednanie vytlačenia predmetných pokutových blokov.

Najvyšší súd poukazuje na § 85 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého bloky na ukládanie pokút vydáva Ministerstvo financií SR. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia orgány oprávnené ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní odoberajú pokutové bloky od daňového úradu. Aj v danom prípade boli pokutové bloky vydané Ministerstvom financií SR a Ministerstvo vnútra SR ich odobralo od daňového úradu. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že Ministerstvo vnútra SR odobralo pokutové bloky bez nominálnej hodnoty a pretože nie je kompetentným orgánom na ich vydávanie, nemôže svojvoľne (interným aktom riadenia) určiť ani ich hodnotu. Ak teda bloky na ukládanie pokút vydáva Ministerstvo financií SR, škoda mohla vzniknúť jedine Ministerstvu financií SR a nie Ministerstvu vnútra SR. Z uvedeného jednoznačne a nesporne vyplýva, že výšku náhrady škody na zničenom alebo inak v rozpore s právnymi predpismi upotrebovanom pokutovom bloku bez nominálnej hodnoty nemožno svojvoľne určiť interným aktom riadenia vydaným Ministerstvom vnútra SR, pretože náklady na tlač pokutových blokov znáša objednávateľ, ktorým je Ministerstvo financií SR.

Zmyslom a účelom odôvodnenia rozhodnutia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre jeho výrok, a preto je potrebné uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré správny orgán vykonal, ale aj reagovať na vyjadrenia a návrhy účastníkov, ktoré pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ktoré námietky účastníka považuje za nesprávne a z akého dôvodu a ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a aké úvahy ho viedli k danému záveru. V odôvodnení je potrebné zdôvodniť, akým spôsobom dospel správny orgán k výslednej sume vyúčtovanej škody.

Súd nie je povinný a ani oprávnený nahrádzať činnosť správnych orgánov, pričom vecne preskúmať zákonnosť správneho rozhodnutia je možné len za predpokladu náležitého odôvodnenia administratívneho rozhodnutia, v ktorom správny orgán vyhodnotí a bude reagovať na všetky námietky žalobcu, ktoré prezentoval počas celého konania.

Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 246/13-86 zo dňa 24. februára 2015 vo výroku potvrdil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,86 €, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (písomné vyjadrenie k odvolaniu § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) 139,83 € + 1x 8,39 € (režijný paušál § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) + 20% DPH zo sumy 139,83 €, t.j. 29,64 €. Priznanú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Borisa Rekena, vedený v T., a.s., číslo účtu XY, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (§ 149 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.